

XVII.
vydání

září, říjen
2024

Milí čtenáři,

čím víc nám s příchodem podzimu ubývalo světla a tepla, tím usilovněji pro Vás redakce pracovala na vůbec prvním dvojčísle školního roku 2024/25. A budovatelsky řečeno, s novým rokem přicházejí nové věci!

Prostor tak trochu změnil vizáž a redakce se nám tak trochu rozšířila. Jestli Vám vstávají vlasy hrůzou, že nic už nebude jako dřív, můžeme Vás uklidnit. Články Vám budeme přinášet v podobném duchu, na který jste byli zvyklí, a zásobovat všemožnými zajímavostmi Vás budou nadále stejné rubriky.

V sedmáctém vydání na Vás například čeká reportáž z cyklistického kurzu, článek ze zákulisí reprízy oblíbené Polské krve, šachové okénko nebo drobná dávka poezie.

Příjemné čtení (ideálně s horkým šálkem čehokoli v ruce) a zrovna tak příjemný rozjezd do školního roku Vám přeje

Morfeus, Athena, Sisyfos, Persefona a Artemis

Nechej, prosím, **PROSTOR** v prostoru!

Dej šanci i dalším čtenářům přečíst si školní časopis. Zanechej výtisk nejlépe tam, odkud sis ho půjčil/a.

Pro zájemce je elektronická verze na stránkách www.konzervatorteplice.cz v záložce Školní časopis.

CYKLISTICKÝ KURZ TEPLICKÉ KONZERVATOŘE

*Když už máš jen trochu spánku,
máme program na září,
Konzerva na cyklistáku,
vítr fouká do tváří...*

Na začátku školního roku se část studentstva s pedagogy (Janičkou Hazmukovou a Míšou Jermářem ♡) vydala na cyklisticko-turistický kurz. Očekávání byla různá. Pan vrchní cyklista Jermář již v létě poslal

varování do WhatsAppové skupiny, které se týkalo délky výletů apod.

To ovšem někteří nebrali moc vážně. Vždyť to je přece KONZERVATOŘ! To nebude nijak zvlášť náročné, přece!!

A tak se v pondělí 9. září 2024 dopoledne sešla 15členná družina beze strachu, zato se svými věrnými stroji v obci Nedamov u Dubé. Už po cestě k ubytování se zúčastnění začali obávat nevlídného počasí - chvílemi lilo jako z konve, odpoledne se ale vyjasnilo. Již v příjezdový den se tedy cyklisté mohli vydávat na cestu po okolí, a již tehdy se výjezdu účastnilo jak 15 osob na kolech, tak 1 plyšová husa v batůžku. Husa, tedy vlastně houser, se jmenuje Želímek a za celý týden se vezl v několika batůžcích a taškách mnoha majitelů.

Různí účastníci prožívali celý týden - různě. Někteří více pohybově nadaní samozřejmě neměli problém s žádnými cyklovýlety. Některé studentky “jako jediné správně pochopily, že to je cyklisticko TURISTICKÝ kurz”, a proto, bez ostychu, před každým kopečkem či sebemenším stoupáním hrdě sesedly z kola. “Do cíle se totiž dostaneme všichni, jenom možná o trochu později! A nepotřebujeme si nic dokazovat tím, že budeme nejrychlejší.”

Ostatní cyklisté, kteří se drželi vpředu, pro tyto argumenty neměli pochopení. Jejich odpovědí bylo motto “Je to malý krok pro lidstvo, ale velký pro Rózu a Báru.”

Naštěstí nechávaly obě skupiny své rozdíly usazené v sedle a každý večer se většina osazenstva scházela u herního stolu, nehledě na to, jak moc jsou sportovně nadaní. Nejčastěji jste mohli vidět na stole rozložené kartičky se slovy ze hry *Krycí jména*, karty inspirované Divokým západem *Bang!* a taky karty číselné s pestrými barvami - *UNO*.

Poslední celý den pobytu - tedy čtvrtek - mělo být podle předpovědi opravdu ošklivo. Proto vedoucí družiny rozhodli, že se zůstane v penzionu a místo sportu se budeme věnovat více uměleckým disciplínám - studenti se nejdříve rozdělili do dvou skupin a dostali za úkol připravit program na večer.

Dopoledne tedy všichni tvořili, po obědě se vyrazilo na procházku a po večeři se celá výprava sešla v klubovně.

Nejprve byla na řadě skupina studentů 3.+4. ročníku, kteří zpívali písničku. Předělali text známé táborové písně (s renesančními kořeny) Batalion - vznikl z toho tedy Cyklion. Čtyři verše z přebásněné skladby se nám dokonce objevily na začátku reportáže..

Skupina složená z žáků 2. ročníku promítala video, ve kterém vtipně zachytili situace z celého týdne pomocí známých písní. Jako poslední přednášelo duo Jermář+Hazmuková báseň. V ní bylo každému účastníkovi kurzu věnováno pár veršů.

Společně si v oné klubovně, v jídelně, na pokojích i na kolech dokázali cyklisté vytvořit neskutečně krásné prostředí. Přes drobné problémy, jako zmoknutí v polovině výletu nebo třeba špatná karma od paní Blanky, by se dalo s jistotou říci, že cyklistický kurz byl velmi povedený a dokázal prohloubit přátelství všech zúčastněných. Na cyklist'ák 2024 se určitě bude ještě dlouho vzpomínat s radostí a láskou.

Persefona

ŠACHOVÉ OKÉNKO

Jiřího Klekera

Srdečně vítám čtenáře u prvního letošního šachového okénka. Chcete-li si procvičit mozek a zároveň trochu zazoufat při řešení, předkládám již docela pokročilou úlohu.

Černý táhne a vyhraje, najděte jak!

Jiří Kleker.

PRO FANOUŠKY ŠACHOVÉHO OKÉNKA

2. ročník ŠTTK

ŠACHOVÝ

TURNAJ
Teplické konzervatoře

20. listopadu, 15-18.00 hod., Zašívárna

Přihlaš se do 2. ročníku ŠTTK a setkej se tváří v tvář s neporazitelným Jiřím Klekrem, Janem Doskočilem, který se loni nechtěl zúčastnit, anebo Michaelem Jermátem, který i letos opět skončí na posledním místě. Těšit se můžeš na hodnotné ceny, catering a celoškolskí skibidi bengr fejm.

Přihlásit se můžeš po načtení QR kódu nebo přes IG redakce časopisu Prostor.

Zajímají Vás šachy? Že ne? Tak jinak...

Chtěli byste sportovat, ale nejste dostatečně fyzicky zdatní? Věděli jste, že šachy se považují za sport?

Zajímají Vás šachy teď?

Milujete Jiřího Klekera a toužíte potom se s ním setkat a zahrát si s ním?

Pokud jste odpověděli alespoň na dvě otázky slovem ANO, nebo jinými slovy naznačujícími souhlas, jistě Vás bude zajímat Šachový turnaj.

(Pro bližší info si přečtěte plakátky, které jsou vyvěšeny po škole nebo se někoho zeptejte, já neumím šachy)

Reklamní agentura Blanka Novotná&friends

VLAST POLSKÁ JEŠTĚ ŽIJE

a n e b Repríza *Polské krve* v podání TK

Spolužáci a smích v zákulisí, paruky a kostýmy... Vlastně si na sebe oblíkáme cizí kůži. Naučený repliky, nazkoušená choreografie, secvičená hudba - všechno vymyšleno právě tak, aby se v divácích probudil schovaný cit.

Duše se pomalu protkávají do sebe. Písmenko k písmenku, nota k notě, krok ke kroku, energie proudí směrem od jeviště k hledišti. Hrané emoce podepřené pravými pocity. Velký celek tvořený lidskou drobností...

To všechno byla repríza operety *Polská krev*, která se odehrála 16. října 2024 v Krušnohorském divadle se studenty naší konzervatoře na jevišti i v orchestřišti.

Od premiéry uběhlo několik měsíců a spoléhalo se na to, že alespoň letmé obrysy představení zůstaly v hlavách účinkujících pevně zaryty. Proto zkoušky začaly teprve týden před představením...

Nejprve byly zkoušky v pátek a v sobotu v divadle, všichni byli ještě oblečeni v civilu

(tedy každý ve svém běžném oblečení) a teprve se vzpomínalo, jak to všechno bylo. Vylovit ze zakaleného jezírka vzpomínek choreografii dalo všem práci, nakonec se ale - pochopitelně s pomocí režiséra a choreografa v jedné osobě - zadařilo.

Den před reprízou všechny čekala generálka. Na ní se rozhodně nikdo nenudil. Výpadky paměti a drobné chybičky v tancích byly ještě do určité míry omluvitelné, ovšem když se ve třetím jednání na jevišti zhroutila kulisa plotu s hrníčky, už se to nedalo považovat za úplně

bezproblémové či optimální.

Pohotiví sboristé se naštěstí seběhli k pozůstatkům dřevěné konstrukce, a jakoby to byla součást představení, hned započali s hereckou etudou. Ačkoliv byla pantomimická - jelikož sólisté museli odříkat své repliky a neměli by být přílišně rušeni - skoro jste slyšeli nářky jako "Na návsí se nám polámal plůtek!" nebo "Šmankote, tetka, pojďte pomoci!".

I přes profesionální vyřešení problému panovala mezi zpěváky mírná nervozita, jak vlastně představení dopadne. Potvrdilo se ale pořekadlo “těžko na cvičišti, lehký na bojišti” a celé provedení operety proběhlo bez větších komplikací.

Tancovalo se, hrálo a zpívalo. Rozdíly mezi sólisty a sboristy se rozpíjeli, byli v tom všichni spolu.

pocity na papír zapsala Persefona, momenty obrazově zachytila Artemis

dOpisy Bez

ADRESÁTa

a n e b Chvilka poezie

Chci!

chci brnkat na kytarový struny
chci luštit tebou psaný runy
chci zahrát melodii plnou lásky
chci natrhat ti sedmikrásky
pak chci ti je chci dát do vlasů
chci hrát taky na basu.

chci složit skladbu pro klavír
a chci jí celou zahrát
chci uklidnit myšlenek vír
chci si to v hlavě přebrat.

chci brnkat na struny tvoje
a spojit srdce dvoje

Persefona

Jak voní melodie?

Ty kousky života,
co nechci zapomenout,
uvězním v papíře,
v linkách a v mezerách,
říkám jim melodie.

Všechny mé zážitky,
drahé a posvátné -
staly se, nestaly -
skončily v osnově,
za mřížemi inkoustu.

Nechci už květiny,
melodie voní,
voní jen dokonale
jak já a svět,
opus perfectum et absolutum.

Morfeus

knížní okénko

HOŘ POMALU

Veronika (Allister) Jelínková píše o tom, jak ve svém životě zpomalit. Zpomalit tak, abych mohli doopravdy žít.

Cítíte také stres? Každé ráno vstát, hodit do sebe snídani, být ve škole, cvičit, jít do práce, na brigádu, mezitím se najíst a k tomu se snažit vybalancovat vztahy. Večer vyčerpaně ulehat do postele a s pocitem, kolik toho musím ještě stihnout. A že když nestíhám, nejsem dost. Musím stihnout víc, dokázat víc, ukázat, že na “to” mám. Dokázat komu? Sobě, ostatním?

Kniha ukazuje, milým způsobem, jak můžeme žít. Co můžeme zkusit, abych byli šťastnější. Není to návod, laciná seberozvojová knížka s instagramovými citáty, jemně poukazuje na různé aspekty našich životů, se kterými můžeme pracovat a které nám mohou zpříjemnit život. Veronika si prošla velice těžkými obdobnými, kdy studovala, pracovala v noci za barem, spala čtyři hodiny, jídlo bylo nutné

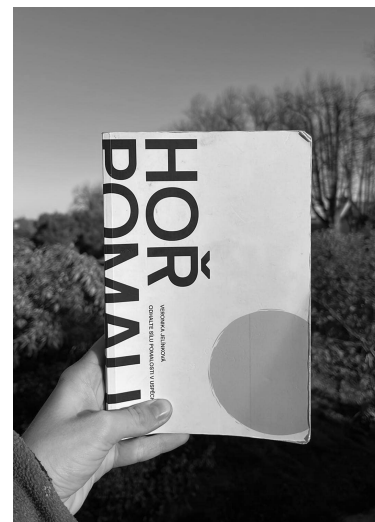

zlo. Po ošklivých nemocech a depresích, touze zemřít se postupně (po roce nicnedělání) dokázala postavit, s pomocí dobrých lidí, zpátky na nohy a uvědomila si, že takový život už nechce žít. Jednoho dne sedla a napsala, co cítila, že je třeba (nečekaně to byla tato kniha).

Kniha je rozdělena do tří částí - mysl, tělo a duše.

V části o mysli popisuje důležitost nicnedělání, takzvaně “čumění”. Kdy jsi naposledy doopravdy jen tak seděl/a a koukal/a? Bez jakýchkoli rušivých elementů? Můžeme pak v hlavě najít myšlenky, které by se k nám jinak přes všechen

spěch nemohli dostat. Dále přisuzuje důležitost digitálnímu detoxu, obecně je to velké téma. Přináší poznatky, jak zpomalit (a cítit se lépe), například vychutnat si v klidu jídlo, vědomě

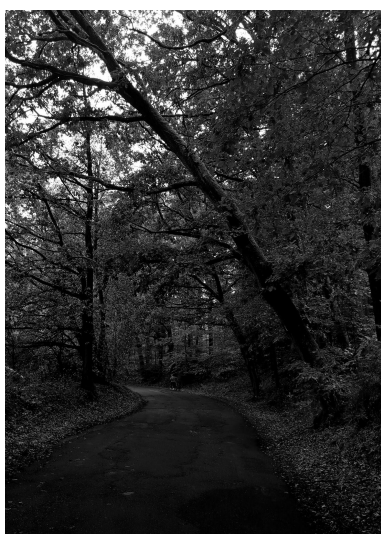
nakupovat (s tím, zda tu danou věc doopravdy potřebuji) a vědomě vést konverzace. Věnovat pozornost tomu, čemu chci. Sobě, druhým.

Téma fyzické aktivity je všudypřítomné. Blahodárné účinky na tělo nyní i ve stáří a mentální zdraví. Co třeba ledová vana a síla otužování? Jen tak se vykřičet a dostat z těla všechn stres? A spánek, zázračný lék. Zajímavý poznatek, spánkový deficit zaměstnanců firem připraví státní ekonomiky o velké peníze (v USA o čtyři sta jedenáct miliard, v Japonsku o sto třicet osm miliard). Je to z toho důvodu, že dlouhodobě nevyspalý člověk se hůře rozhoduje, horším způsobem zachází s financemi a není částečně schopen kriticky myslet. Spánek regeneruje tělo, léčí. Lidé s dostatkem spánku (osm a více hodin) jsou empatičtější, férovější, lépe se rozhodují. Jak by vypadal vyspalý svět?

Poslední a nejkompexnější část, duše.

Důležitou součástí je sebeuvědomění. Komunikovat sám/a se sebou, napojit se na svoji duši. Najít rovnováhu, v sobě, okolo sebe. Smysluplné utrpení - kvůli čemu chci trpět? Za každou činností, kterou chceme dělat dobře je i část odříkání a bolesti. Kvůli čemu chci trpět já? Je to opravdu jen moje volba? Dává mi to smysl? V této části je to ještě mnohem víc a rozhodně to doporučuji k přečtení.

Rovnováha je i mým tématem. Cítím tlak a stres a zároveň vím, že ho nechci. Víím, že se nejlépe cítím v přírodě se svým pejskem, v lese, na loukách, se slunečními paprsky procházejících stromy i deštivými podvečery. Tam cítím tu pomalost. Život.

V tepajícím městě, společnosti, na konzervatoři, všude okolo je tlak. Tlak na výkon, vzhled, znalosti. Především v našem uměleckém oboru je to znát. Miluji to a zároveň vnímám, jak mě to zevnitř ničí. Smysluplné utrpení. Co kdybych byla jen tak? Bylo by to selhání?

Byl by to život.

Athena